

ĐẢ HỔ ĐÓN XUÂN

▪ HỒ TƯỜNG (*)

Cứ mỗi dịp Xuân về, Tết đến, những người cố cựu ở miệt Tân Khánh (nay là phường Tân Phước Khánh, thành phố Tân Uyên, tỉnh Bình Dương) vẫn thường kể cho các thế hệ hậu bối về chuyện hai anh em ông Ất và ông Giá đã từng phối hợp đánh hạ một con hổ to ở hố Ngõi (nay thuộc phường Tân Vĩnh Hiệp, thành phố Tân Uyên, tỉnh Bình Dương).

Chuyển kể rằng cách gần bốn năm sau khi tỉnh Thủ Dầu Một được thành lập (1/1/1900), khoảng những ngày đầu tháng Chạp năm Giáp Thìn (1904), có một con hổ dữ vào nhà dân bắt bò ở phía bắc chợ Tân Khánh, khu vực giáp ranh với làng Vĩnh Trường (nay là phường Tân Vĩnh Hiệp, thành phố Tân Uyên, tỉnh Bình Dương).

Chủ nhà mất bò cùng đám thanh niên trong xóm, nhóm cầm dao xắt chuối, rửa cán dài, tẩm vòng vạt nhọn, nhóm khác vừa cầm nổi niêu gõ đập liên hồi, vừa hò hét om sòm, rượt theo con hổ, quyết tâm lấy lại cho được con bò tơ chuẩn bị làm thịt ăn Tết.

Con ác thú miệng ngậm con bò, thấy nhiều người rượt đuổi, cầm đầu chạy bị lọt thỏm xuống hố Ngõi. Mọi người bao quanh hố Ngõi, quyết tâm không cho con ác thú thoát khỏi hố. Con hổ đành bỏ con bò nằm xuống đất, miệng găm rống dữ dội, lưng thũng đi chung quanh con bò nằm bất động. Nhiều lần con hổ định leo lên khỏi hố nhưng lần nào cũng đều bị mọi người đánh bật xuống hố trở lại.

Thời gian cứ trôi dần qua, mọi người đều lo sợ, bởi vì càng kéo dài sẽ làm cho con hổ càng thêm dữ tợn, trong khi thực tế thì mọi người có mặt khi đó

không có ai đã từng đối đầu với hổ dữ. Do vậy mà có người đưa ý kiến đi mời ông Ất và ông Giá ở gần nhà thờ xóm đạo Bà Trà vô đây diệt hổ, bởi ai cũng biết ở xứ sở Tân Khánh – Bà Trà này ông Ất và ông Giá từng nổi tiếng với biết bao trận ác chiến với hổ dữ!

Khi người dân tới nhà cầu cứu thì chỉ gặp một mình ông Ất, còn ông Giá đi công chuyện chưa về. Vừa mới nghe qua cọp về làng bắt bò, ông Ất liền đánh xe bò nhắm hướng hố Ngõi chạy tới. Tuy vậy, còn cách hố Ngõi hơn nửa cây số ngàn thì ông đã dừng xe để đi bộ vì ông dư biết rằng đối với loài bò chỉ ngửi thấy mùi hổ thì chúng đã quy tại chỗ, hết đi nổi!

Vừa tới nơi, ông Ất xách cây roi trường lao xuống hố Ngõi đánh nhau với con hổ dữ. Đệ nhất anh hùng của làng võ Tân Khánh đã cùng hổ quần thảo một hồi. Con hổ bị những ngọn roi trường của ông Ất đánh rất quá, liền nhảy núp vào lùm tre. Ông Ất lập tức đuổi theo. Mọi người mãi mê theo dõi trận chiến quên hết nhiệm vụ cùng nhau diệt hổ! Còn hổ thì bị dồn ngặt trong mấy lùm tre nên quay lại, găm thét dữ dội, đương cự với ông Ất.

Bất chợt ông Ất vừa lui một bước thì chân bị hụt, cả người té xuống bãi cỏ dại um tùm. Con hổ dữ đã không bỏ lỡ cơ hội, nhún mình phóng ngay tới chỗ ông Ất vừa ngã, hai chân trước của con ác thú cùng giơ lên với các móng vuốt nhọn hoắc chụp xuống mình ông Ất... Mọi người đều hô lên: Chết rồi ! Nhưng liền đó, mọi người cũng thấy một bóng người lao thẳng vào trước cặp chân đầy móng vuốt của con hổ. Con ác thú đã nhanh chóng chụp lấy bóng người bằng đôi chân trước rồi giã, rồi xé...

(*) Tiến sĩ - Giảng viên Trường đại học Công Nghiệp Thành phố Hồ Chí Minh. Võ sư truyền nhân môn Võ Lâm Tân Khánh Bà Trà
- Email: vosuhotuong56@gmail.com

8. THÔNG TIN KHOA HỌC LỊCH SỬ

Mọi người định thần lại, mới thấy là con hổ thực ra là chỉ đang cấu xé một chiếc áo bà ba! Đó là chiêu thức cứu anh của ông Giá. Số là ông Giá đi công chuyện vừa về tới nhà thì hàng xóm cho biết là ông Ất đã đi dẹp hổ ở hố Ngồi, cho nên ông Giá đã tất tả cưỡi ngựa phi nhanh đến chiến địa.

Vừa tới nơi, thấy ông Ất đang bị nguy hiểm, khó thoát khỏi ngón chụp mỗi của con hổ dữ do mới bị hụt chân té ngã, ông Giá liền cởi phăng cái áo bà ba đang mặc trên người, quăng vô đầu con hổ dữ để cứu ông Ất. Quả nhiên, con hổ thấy chiếc áo bà ba phóng vào mặt, nó tưởng có người khác tấn công, liền dùng cả hai chân bấu chiếc áo rồi cấu, xé thành nhiều mảnh... Ông Giá chỉ chờ tình huống như vậy làm con hổ mất cảnh giác mà tấn công luôn một ngọn roi trường giáng xuống lưng con hổ theo thế “thái sơn áp đỉnh” làm cho con ác thú bị sụm xuống tại chỗ.

Ông Ất trước đó cũng đã đề phòng sự tấn công của con hổ, nên khi vừa ngã mình xuống mặt đất, ông đã lăn ngang qua mấy vòng nhằm tránh cú chụp mỗi của ác thú. Xong ông Ất bật người đứng dậy ngay, tay chụp ngay cây roi trường bồi tiếp vào đầu con hổ một ngọn roi theo thế “trương ngư điệu” (cầm cần câu cá) làm con vật nằm im luôn.

Mọi người cùng reo hò to lên mừng chiến thắng. Ai nấy chia thành hai nhóm cùng nhau công kênh hai vị anh hùng làng võ Tân Khánh – Bà Trà, miệng hô

vang những lời ca ngợi ông Ất và ông Giá, trong khi nhóm còn lại đập dao rựa, nổi niêu vào nhau tạo nên những tiếng vang để mừng chiến thắng! Nhiều người trầm trồ khen tài nghệ ông Ất, ông Giá không ngớt, ai cũng nói: Bấy lâu nghe tiếng ông Ất, ông Giá tài ba đả hổ, nay mới tận mắt chứng kiến. Quả là bậc kỳ tài trong thiên hạ!

Sau đó, mọi người xúm lại khiêng xác con hổ và con bò đã bị chết cùng nhau về lại Tân Khánh. Vừa đi, mọi người vừa hát hò rền vang, thể hiện sự mừng vui chiến thắng chúa sơn lâm. Chủ con bò bị hổ bắt tuy mất của nhưng cũng rất hả dạ khi thấy con hổ đã bị ông Ất và ông Giá đánh hạ. Tết Giáp Thìn năm đó (1904), dân làng Tân Khánh ăn Tết trong bầu không khí vui tươi hơn bao giờ hết, để mừng chiến thắng của nhị vị anh hào của làng võ vừa oanh liệt hạ được chúa sơn lâm.

Nhân dịp đón năm mới, năm giáp thìn 2024, ôn lại thành tích đả hổ của dân làng võ Tân Khánh – Bà Trà để luôn nhớ rằng mảnh đất Bình Dương yên bình và phát triển hôm nay đã từng trải qua biết bao nhiêu cuộc đấu tranh sinh tồn đầy nguy hiểm của những ngày khẩn hoang lập ấp của các bậc tiền nhân khai sáng nên môn Võ Lâm Tân Khánh Bà Trà, tích cực đóng góp vào công cuộc mở cõi, bảo vệ và phát triển cộng đồng dân cư sống trên vùng đất Bình Dương từ ngày xưa đến tận hôm nay./.